

Цю казку надаємо вам безкоштовно на сайті Ririro.com/uk. Наша місія - надати всім дітям у світі можливість безкоштовного доступу до різноманітних казок. Казки можна читати, завантажувати та роздруковувати онлайн, вони охоплюють широкий спектр тем, включаючи тварин, фантастику, науку, історію, різноманітні культури та багато іншого.

Підтримайте нашу місію, поширюючи наш сайт.
Бажаємо вам приємного читання!

Ririro

УЯВА ВАЖЛИВІША, НІЖ ЗНАННЯ

Beatrix Potter

Казка про кролика Пітера

Жили-були чотири маленькі кролики, і звали їх

Хлопсі,

Мопсі,

Ватний Фвіст,

і Пітер.

Жили вони зі своєю мамою на піщаній мілині, під корінням дуже великої ялинки. "Тепер, мої любі, - сказала одного ранку місіс Кролик, - ви можете йти в поле або вниз по провулку, але не ходіть у сад містера Мак-Грегора: з вашим батьком там стався нещасний випадок; місіс Мак-Грегор поклала його в пиріг".

"А тепер ідіть і не потрапляйте в халепу. Я пішла".

Тоді місіс Кролик взяла кошик і парасольку та пішла через ліс до пекарні. Вона купила буханець чорного хліба і п'ять булочок зі смородиною.

Хлопсі, Мопсі та Ватний Фвіст, які були
хорошими маленькими зайчиками, пішли вниз по
доріжці збирати ожину:

Але Пітер, який був дуже неслухняним, побіг
прямо до саду пана Мак-Грегора і проліз під
хвірткою!

Спочатку він з'їв трохи салату та французької
квасолі, а потім - редиски;

А потім, коли йому стало погано, він пішов
шукати петрушку.

Але в кінці огіркової грядки, кого ж він міг зустріти, як не містера Мак-Грегора!

Містер Мак-Грегор був на колінах, коли садив молоду капусту, але він раптом схопився і побіг за Пітером, махав граблями і кричав: "Стій, злодію!".

Пітер був страшенно наляканий; він носився по цілому городу, бо забув дорогу назад до воріт.

Він загубив один черевик серед капусти, а другий - серед картоплі.

Втративши їх, він побіг на чотирьох ногах швидше і швидше, так що, мабуть, міг би взагалі втекти, якби, на жаль, не наткнувся на сітку для агрусу і не зачепився за великі гудзики на піджаку. Це був синій піджак з латунними гудзиками, зовсім новий.

Пітер не витримав і розплакався, але його ридання почули дружні горобці, які з радістю прилетіли до нього і почали умовляти, щоб він не втрачав надію.

Містер Мак-Грегор підійшов з решетом, яке хотів накинути Пітеру на голову, але Пітер вчасно вирвався, залишивши позаду себе піджак.

І кинувся до сараю з інструментами, і стрибнув у бляшанку. Це була б чудова можливість сховатися, якби в ній не було стільки води.

Містер Мак-Грегор був абсолютно впевнений, що Пітер десь у сараї, можливо, сховався під горщиком з квітами. Він почав обережно перевертати їх, заглядаючи під кожен.

Раптом Пітер чхнув - "Апчих!" Містер Мак-Грегор миттю опинився біля нього.

І спробував наступити ногою на Пітера, який вистрибнув з вікна, пошкодивши при цьому три рослини. Вікно було замалим для містера Мак-Грегора, і він втомився бігати за Пітером. Він повернувся до своєї роботи.

Пітер сів відпочити; він задихався і тремтів від страху, і не мав найменшого уявлення, куди йому йти. Крім того, він був зовсім мокрий від того, що сидів у бляшанці.

Через деякий час він почав блукати, ідучи повільно, і озираючись навколо.

Він знайшов двері в стіні, але вони були замкнені, і товстий кролик не мав де пролізти.

Через кам'яний поріг туди-сюди перебігала стара миша, яка носила горох і боби своїй сім'ї в лісі. Пітер запитав у неї дорогу до воріт, але вона тримала в роті таку велику горошину, що не змогла відповісти. Вона лише похитала головою. Пітер почав плакати.

Потім він спробував знайти дорогу прямо через сад, але заплутувався ще більше. Нарешті він підійшов до ставка, де містер Мак-Грегор наповнював бляшанки з водою. Біла кішка дивилася на якусь золоту рибку, вона сиділа дуже, дуже спокійно, але час від часу кінчик її хвоста смикався, ніби живий. Пітер подумав, що краще піти геть, не розмовляючи з нею; він чув про котів від свого двоюрідного брата, маленького Бенджаміна Банні.

Він повернувся до сараю з інструментами, але раптом зовсім близько від себе почув шум сапки: шкряб, шкряб, шкряб, шкряб. Пітер шмигнув під кущі. Та ось, наче нічого не сталося, він виліз на тачку і виглянув назовні. Перше, що він побачив, був містер Мак-Грегор, який сапав цибулю. Він був повернутий спиною до Пітера, а за ним була хвіртка!

Пітер дуже тихо зліз з тачки і щосили побіг прямою стежкою за кущами чорної смородини.

Містер Мак-Грегор побачив його на розі, але Пітеру було байдуже. Він прослизнув під хвірткою і нарешті опинився в безпеці в лісі за садом.

Містер Мак-Грегор повісив його маленький піджачок і черевички на пугало, щоб відлякувати дроздів.

Пітер не зупинявся і не озирався, поки не добіг до великої ялинки.

Він так втомився, що впав на приємний м'який пісок на підлозі кролячої нори і заплющив очі. Його мама була зайнята приготуванням їжі; їй було цікаво, що він зробив зі своїм одягом. Це був вже другий маленький піджачок і пара черевиків, які Пітер загубив за останні два тижні!

На жаль, ввечері Пітеру стало погано.

Мама поклала його спати, приготувала чай з ромашки і дала його Пітеру!

"Одну столову ложку перед сном".

Але на вечерю Хлопсі, Мопсі та Ватний Фвіст мали хліб з молоком та ожиною.

